

ACTA

Expedient núm.:	Òrgan col·legiat:
PL/2020/11	El Ple

DADES DE CELEBRACIÓ DE LA SESSIÓ

Tipus de convocatòria	Extraordinària
Data	27 / de juliol / 2020
Durada	Des de les 19.30 fins a les 20.45 hores
Lloc	Sala de plens
Presidida per	VIRGILIO MORENO SARRIÓ
Secretari	GUILLERMO CORRÓ TRUYOL

ASSISTÈNCIA A LA SESSIÓ

DNI	Nom i cognoms	Hi assisteix
43142128Q	Antoni Cànaves Reynés	SÍ
X1483059L	Alice Weber	SÍ
43063537Q	Andreu Caballero Romero	SÍ
78198711E	Andrés Gili Vizcaíno	SÍ
78215405H	Andrés Sánchez García	SÍ
41520283Q	Antoni Peña Mir	SÍ
42974124G	Antonia Maria Sabater Martorell	SÍ
78202823V	Francisco Pol Alorda	SÍ
43030793R	Félix Sánchez Díaz	SÍ
37336778G	Gabriel Frontera Borrueco	SÍ
43050727V	Gregorio Ferrá Frau	SÍ

78215597A	Isabel Vallés Garrido	Sí
78215761Y	Maria Antònia Pons Torrens	Sí
43056297K	María José Fernández Molina	Sí
43141283E	María del Carmen Oses Ramos	Sí
43234862Z	María del Mar Navarro Reguillo	Sí
43062019Q	Miguel Ángel Cortés Ramis	Sí
43141376T	Sebastià Oriol Díaz	Sí
76023824S	Sonia Francisca Franco Ruiz	Sí
43077939C	Virgilio Moreno Sarrió	Sí
43141485V	Vanesa Berga Garzón	Sí
78194337H	Àngel García Bonafé	Sí

Primerament, per la Presidència, i després de comprovar en els termes exposats que hi ha el quòrum legalment exigít per l'article 90 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat per Reial decret 2568/1986, i per l'article 55.1 del Reglament orgànic municipal, per a la vàlida realització de les sessions plenàries, la declara oberta.

1. Dació de compte de la situació d'excepcionalitat que justifica la celebració telemàtica de la sessió del Ple

Per part del batle president es dóna compte que, en ús de les facultats que li confereix la legislació vigent, ha apreciat la concurrència de la situació d'excepcionalitat a què es refereix l'art. 46.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, per celebrar telemàticament la present sessió del Ple, degut a la situació d'emergència de salut pública existent provocada per la COVID-19 i considerant les normes contingudes a l'acord del Consell de Govern de 19 de juny de 2020 per a la transició cap a una nova normalitat, modificat per la Resolució de la consellera de Salut i Consum de 13 de juliol de 2020, de les quals es desprèn, i a la vista de la configuració física de la sala de plenaris, que és convenient la celebració telemàtica de la sessió, sense perjudici que els regidors que hi vulguin assistir personalment ho puguin fer adoptant les mesures de protecció adequades.

2. Proposta de Batlia per a la declaració del Sr. Marc Ferragut Fluxà com a Fill Il·lustre de la ciutat d'Inca

Favorable

Tipus de votació: unanimitat

Es dóna compte de la Proposta de Batlia per a la declaració del Sr. Marc Ferragut Fluxà com a Fill Il·lustre de la ciutat d'Inca, de data 13 de juliol de 2020, que transcrita textualment diu:

«El Ple de l'Ajuntament d'Inca, reunit en sessió ordinària del dia 28 de novembre de 2019 i amb dictamen previ de la Comissió Informativa de Ciutadania i Drets Socials, reunida en sessió ordinària de dia 18 de novembre de 2019, adoptà per unanimitat l'acord per incoar l'expedient per declarar Fill Il·lustre d'Inca el Sr. Marc Ferragut Fluxà.

Així mateix, en aquell acord s'inclouia també el nomenament de la Sra. Alice Weber com a regidora ponent instructora i del Sr. Àngel García Bonafè com a regidor fiscal de l'esmentat expedient de declaració de Fill Il·lustre, d'acord amb l'article 20 del Reglament de protocol, honors, distincions i premis d'aquest Ajuntament.

Posteriorment, i també segons s'estableix a l'article 21 del Reglament de protocol, honors, distincions i premis, es féu pública l'adopció d'aquest acord en el tauler d'anuncis d'aquesta corporació, a la premsa local i provincial, i en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* (núm. 167, de 12 de desembre de 2019) per tal que les persones interessades poguessin presentar les al·legacions que considerassin adients.

Cal tenir en compte que en data 13 de maig de 2020, el Sr. Àngel García Bonafè presentà escrit de renúncia a actuar com a fiscal en l'esmentat expedient, per la qual cosa es procedí a nomenar com a nou fiscal el Sr. Sebastià Oriol Díaz, per acord de Ple de 28 de maig de 2020. L'acord també incloïa aixecar la suspensió de la tramitació de l'expedient, atès que la seva continuació no afectava les mesures sanitàries i de prevenció establertes arran de la COVID-19 i no s'observava cap objecció perquè l'expedient seguís el seu curs, i que el fiscal, el ponent i la família del Sr. Marc Ferragut Fluxà havien manifestat la seva conformitat al respecte, en virtut de l'apartat 3 de la disposició addicional tercera de l'esmentat RD 463/2020, de 14 de març.

Finalment, atès l'informe favorable del Consell Municipal de Cultura, reunit en sessió ordinària de data 6 de juliol de 2020, la Comissió Informativa de Cultura, Educació, Formació i Esports, reunida en sessió ordinària del dia 13 de juliol de 2020, acordà aprovar la present proposta de la Batlia i elevar-la, en forma de dictamen, a la consideració del Ple per a la seva aprovació; així mateix, s'hi establí que la data de realització del Ple extraordinari protocol·lari fos el dia 27 de juliol de 2020 a les 19.30 hores. Per això, i d'acord amb l'article 21 de l'esmentat

Reglament, segons el qual l'expedient conclòs haurà de romandre a disposició dels regidors almenys deu dies abans de realitzar la sessió plenària en la qual s'hagi d'adoptar la resolució definitiva, que tindrà lloc el dia 27 de juliol de 2020, des de la Secretaria General d'aquest Ajuntament es fixà el dia 17 de juliol de 2020 com a data en què l'expedient s'havia de concloure.

Per tot això,

Havent rebut, doncs, aquesta Batlia (article 21 del Reglament de protocol, honors, distincions i premis) els informes definitius per declarar Fill Il·lustre d'Inca el Sr. Marc Ferragut Fluxà emesos pel regidor ponent i pel regidor fiscal, respectivament, i tenint en compte que no s'han formulat al·legacions al nomenament;

Vist l'informe favorable emès per la secretària de l'expedient, segons el qual s'han complert tots els tràmits prevists en el Reglament de protocol, honors, distincions i premis pel que fa a la declaració de Fill Il·lustre o Filla Il·lustre;

Tenint en compte els mèrits del Sr. Marc Ferragut Fluxà, els quals queden degudament especificats en els informes de la regidora ponent i del regidor fiscal (documents inclosos en l'expedient de nomenament);

Aquesta Batlia té l'honor de proposar a l'Ajuntament d'Inca en ple, reunit per a aquesta ocasió en sessió especial extraordinària, que adopti l'acord per declarar Fill Il·lustre d'Inca el Sr. Marc Ferragut Fluxà.»

Intervé la Sra. Alice Weber, ponent de l'expedient. Comenta que abans de llegir la ponència vol donar en nom de tots la benvinguda a l'estimada família Ferragut i Fluxà, i a totes aquelles persones importants per a ells, i que formen part important de la seva història familiar, com ara la família Sanz, Prats i Obrador.

Dóna la benvinguda a aquest acte als representants directius del CE Constància, amb el seu president Rafel Palou i el gerent Alberto Moreno; i de l'Orfeó L'Harpa, amb el seu president Domingo Mestre; entitats molt importants en la vida de Marc Ferragut; a la família Lluís Salas, a Catalina Salas, retratista del quadre de Fill Il·lustre de Marc Ferragut.

També vol donar la benvinguda al Sr. Gabriel Pieras, cronista oficial i arxiver honorífic de l'Ajuntament, i a Miquel Pieras, historiador responsable de la biografia de Marc Ferragut, i a mossèn Santiago Cortés.

La Sra. Weber es vol disculpar en nom de tots. Manifesta que li agradaria que aquesta sala de plens fos molt més gran, i per davant d'això desitjarien que la situació no fos la que és, els agradaria que aquí hi hagués moltíssimes més persones de les que avui hi són. Realment no hi pot haver ni una sola persona més degut a les circumstàncies, la qual cosa els sap molt de greu, però, com ja han estat comentat –creu que totes les persones que aquí hi ha presents en

tenen coneixement—, a la tardor si la situació ho permet hi haurà un acte de proclamació, el qual serà molt més obert, i hi podran assistir totes les persones que avui per les circumstàncies actuals no han pogut estar aquí ni físicament i presencialment.

La Sra. Weber manifesta que és un honor per a ella poder dir totes i cada una de les paraules que llegirà a continuació, perquè és un honor haver-les sentit de boca de qui li ha contat.

Explica que un dia li varen dir que quan et compromets amb la història d'una persona t'estàs compromentent amb aquesta persona, i és cert. Per a ella les paraules *mon pare* o *el padrí* de boca d'un Ferragut agafen color i donen vida a imatges com si fossin records propis. Haver llegit pàgines grogues d'un setmanari *Dijous*, de *La Ciudad*, de la revista del *Raiguer*, entre d'altres, que parlaven de *don Marc*, fa que sembli que l'escolti parlar a ell i que l'emoció desbordàs quan el va poder escoltar a ell, la seva veu. Dóna les gràcies a Bernat Obrador, i les coses que s'han escrit i les que sols s'han contat fan que a dia d'avui conegui molt aquest il·lustre, que espera que avui entri en aquest club de selectes dels quals Inca unànimement està orgullosa. Perquè no hi ha cap dubte, Marc Ferragut és fill d'Inca. La Sra. Weber manifesta que tant de bo mai hagués hagut de partir cap a Palma, perquè, quan algú es capbussa dins la història de Marc Ferragut, si una cosa li queda clara, és que estimava Inca de tot cor i volia el progrés i l'impuls per a la ciutat del seu amor, i si l'haguessin deixat, qui sap fins a on l'hagués duit. Afirmar que, passi el que passi avui, Marc Ferragut és fill d'Inca i és i serà per sempre il·lustre.

La Sra. Weber vol donar les gràcies a totes les persones que avui formen part d'aquest moment històric; a Catalina Salas, una inquera molt estimada i la retratista que ha passat moltes hores mirant als ulls a Marc Ferragut i coneixent-lo mentre donava vida al quadre de Fill Il·lustre; a Miquel Pieras, amb qui ha passat hores parlant-ne, ja que, tot i que aquesta ponència és un treball que ha preparat durant moltes setmanes, no hi ha cap dada ni afirmació que no compti amb el vistiplau de Miquel i la seva acurada supervisió, i perquè en totes les hores que han passat parlant de la vida i obra de Marc Ferragut, amb el seu fill Rafel i també amb altres persones, han après tantes coses que no han cabut a la ponència, i que a la tardor es veuran a la seva biografia, en la qual Miquel està treballant de manera frenètica, tasca que tots li poden agrair ja per endavant.

També vol mostrar el seu agraïment a tots els partits presents al consistori de l'Ajuntament d'Inca, per haver acollit aquesta proposta des del primer moment amb la unanimitat de la convicció i la claredat contundent que ja fa molt de temps que ha arribat el moment de fer justícia a aquest inquer històric, i fer-ho tots junts de la mà. Mostra el seu agraïment al fiscal instructor de l'expedient de Fill Il·lustre, el company Sebastià Oriol, per la il·lusió compartida per la figura de Marc Ferragut i el mateix sentiment de saber que, si estan avui asseguts com a regidors d'aquest ajuntament, és perquè fa dues generacions hi hagué regidors com Marc Ferragut que van obrir camí, de ben segur que amb la mateixa il·lusió

de canviar el seu món amb la que avui hi estan.

Així mateix, la Sra. Weber dóna les gràcies al Senyor Batle i, per suposat, molt especialment a la família Ferragut. Mostra també el seu agraïment a Marcos per ajudar-la a iniciar tot això i per la rebuda que li ha donat des del primer moment. També a Rafel, per canviar el somriure caut de l'inici pel de l'afecte sincer. Gràcies pel cafè, per tots i cada un dels cafès convidats, que a vegades pot ser allò més important que es pot compartir, i el que pot significar un cafè compartit només ho saben els i les que ho saben. Gràcies per les hores d'història viva i plena d'emocions, i gràcies per les portes obertes a cals Ferragut. Els agraeix tot allò que han compartit, allò aquí recollit i que ara llegirà, i allò guardat aquí per sempre i que aquí quedarà, els ho agraeix de tot cor. I és que, tal com escrigué el setmanari *Dijous*, dia 16 de novembre del 1978: «Marcos Ferragut es un hombre que no necesita presentación. Don Marc, como le llamaban sus amigos, es un inquero con proyección diríamos casi universal». Un Fill Il·lustre ho sol ser per la seva tasca excepcional dins d'un camp en concret, però Marc Ferragut va anar molt més enfora d'això. El nom de Marc Ferragut va lligat a l'excel·lència i al perfeccionisme en tots els àmbits, ja sigui el cultural, l'empresarial, l'educatiu, l'arquitectònic, l'esportiu, l'econòmic o el polític. La resumida biografia de Marc Ferragut que ara llegirà és la conjunció d'altres fills i filla il·lustres que ho són per separat per món polític (Antoni Mateu), món cultural (Miquel Duran/Torrandell), món educatiu (Severa de Madariaga) i món econòmic (Antoni Fluxà). Marc Ferragut congria en la seva persona tots aquests móns inquers de finals del segle XIX i inicis del segle XX. Ell és un home del Renaixement que aglutina rellevància en aspectes polítics, culturals, esportius i econòmics. Un home molt avançat al seu temps, un europeista convençut i amb una visió de futur extraordinària. Un home compromès, honest, lluitador, familiar, senzill i molt amic dels seus amics, entre els quals no feia distincions de cap tipus. Un home especial. La història de Marc Ferragut és la història d'Inca i Mallorca encarnada en una persona concreta, i tot allò que és Ferragut, que ho és universal i eternament, és arrelat a Inca, perquè Ferragut és Inca i Inca sempre serà Ferragut. Aquest és el motiu pel qual totes i tots avui són aquí.

A continuació la Sra. Weber passa a llegir la ponència, que escrita literalment diu:

«L'article 14 del capítol II del Reglament de protocol, honors, distincions i premis de l'Ajuntament d'Inca diu: "El major honor i distinció serà la proclamació de Fill o Filla Il·lustre. Per a la proclamació de Fill o Filla Il·lustre s'haurà de tramitar l'expedient corresponent en el qual s'haurà d'acreditar que la persona proposada, a més d'haver nascut a Inca, ha desenvolupat, en qualsevol aspecte de l'activitat humana, una tasca exemplar i poc comuna; o també ha realitzat una tasca de les mateixes característiques per Inca o al servei d'Inca, en qualsevol aspecte de la vida ciutadana."

La figura de Marc Ferragut Fluxà (1901, Inca) representa aquesta trajectòria de compromís amb la ciutat d'Inca i la seva gent. Una activitat i trajectòria "exemplar", del tot "meritòria" i "poc comuna", "de gran servei a la ciutadania

inquera i al conjunt de Mallorca" i "d'una personalitat que podem caracteritzar de "voluntat humanista i universal".

Serà el Ple d'aquest ajuntament qui haurà de jutjar amb responsabilitat i justícia, atorgar a Marc Ferragut el major honor i distinció. Coneguem la fonamentació doncs:

Rafel Ferragut Moragues era l'encarregat de la fàbrica de Can Fluxà a finals de segle XIX i, tot i que ell no sabia llegir ni escriure, era el màxim responsable de la fàbrica, plasmant en paper amb figures allò que hi passava. L'encarregada de les dones de la fàbrica, repuntant i supervisant, era Esperança Fluxà Figuerola, i fou a Can Fluxà on es conegueren i casaren poc després els pares de Marc Ferragut, qui naixeria el 18 d'octubre de l'any 1901 a la nostra ciutat d'Inca.

La família Ferragut Fluxà adquirí el terreny d'un solar al barri de la Tarongeta, envoltant l'actual carrer de Ramon Llull, i allà decidiren construir una casa. Se sap que el gener de 1914 es va aprovar en sessió plenària de l'Ajuntament d'Inca el projecte de Rafel Ferragut d'una casa que construiria en el carrer del Bisbe Llompарт, abans carrer de l'Estació, just on es troba l'actual notaria.

Els pares de Marc Ferragut van voler una educació especial per al seu fill, i així el jove inquer mai no va anar a l'escola entesa com a educació formal a una institució pública o privada i envoltat d'altres companys. Mentre que les germanes de Marc anaren a escola amb dona Severa de Madariaga, ell rebé una educació individual i particular, ja que els seus primers coneixements els hi inculcà Ventura Maril, un ciutadà vingut de França. Aquest l'ensenyà a parlar i a escriure perfectament el francès, i l'introduí en el coneixement dels enciclopedistes. Marc des de ben jove rebé ensenyaments superiors d'aquest mestre de nacionalitat francesa, amic de Miquel Duran i que havia fet classe a l'acadèmia de Severa de Madariaga i al Colegio de Inca, mitjançant textos d'autors il·lustrats francesos, com el *Contracte social* de Rousseau, cosa que li donà des dels seus tendres inicis una cultura molt diferent de l'habitual de l'època.

La família Ferragut volgué que Marc es formàs com a pastisser, atès que el repadrí de Marc Ferragut, Bartolomé Fluxà Arrom, pare de Llorenç Fluxà, regentava com a pastisser un forn al carrer del Born. Però a ell no l'atragué el món de la pastisseria, i d'amagat va llogar un pis, a on estudià de patronista per correspondència, imposant la seva vocació davant de les pretensions paternes, mostrant una clara actitud autònoma i certament rebel, característica d'aquelles persones que ja neixen tenint les coses molt clares.

Quan tenia al voltant de 18 anys, Ferragut, per encàrrec del seu tío Antoni Fluxà, viatjà a París en missió comercial per anar a vendre sabates, formar-se dins el món de la venda de calçat i trobar nous mercats, però també per practicar el francès après amb el mestre Ventura Maril. Allà es relacionà estretament amb la família Torrandell, que l'introduí en el sofisticat món de la cultura francesa de principis del segle XX, i fou en aquest viatge quan va créixer el seu interès per

l'art i la música heretat de la família Fluxà. També fou a París a on visqué en la pràctica allò que llavors a Inca sols era simple teoria del republicanisme: una societat més moderna, més europea, més laica i més progressista. Així es pot dir que la França font de l'estil musical de Torrandell esdevingué paral·lelament els ideals polítics de Ferragut, fets realitat.

La història ens testimonia que París fou un punt clau a on diversos inquers s'imbuïren de models que després desenvoluparen a Inca.

L'educació oberta i avançada que havia rebut el jove Ferragut i la visió cosmopolita, moderna i europea agafada al seu viatge a París foren les bases del camí que emprengué a la seva tornada a Inca.

Amb vint-i-quatre anys, l'any 1925 es va fer soci protector de l'Harpa, un dels socis que amb la seva quota ajuden l'entitat. I aquesta afiliació no es va produir per semblances ideològiques o programàtiques, sinó per la seva afició rotunda i clara a la música. "Ja de petit era un abonat als concerts de la Banda Municipal d'Inca" (*Revista Raiguer*, 84).

Marc Ferragut va ser entrenador del Constància per primera vegada durant la temporada 1924-25, juntament amb Joan Pujol, que era vocal de la Junta Directiva que s'havia format dos anys abans, el 2 de desembre de 1922. A partir de l'any següent Ferragut ja ocupà el càrrec d'entrenador tot sol fins a la temporada 1930-31 sense interrupció, en total set temporades. I la següent temporada, la de 1931-32, fou entrenador amb la col·laboració d'alguns jugadors. Aquestes vuit temporades el converteixen en l'entrenador que més temporades seguides ha estat al capdavant del CE Constància al llarg dels seus ja quasi cent anys d'història. Amb Ferragut el Constància va iniciar la seva època daurada en les competicions mallorquines i balears. De fet, Marc Ferragut va assolir set subcampionats de Mallorca i un Campionat de Balears.

Durant aquells anys l'equip s'enfrontà a altres equips locals o d'àmbit insular. Però la temporada 1928-29 es desplaçà fins a Menorca per jugar alguns partits. També es va enfrontar l'any 1927 amb l'Europa Sparta. Arran del bon joc de l'equip dirigit per Ferragut, el nom i la categoria del Constància es varen donar a conèixer a tot l'Estat. De fet, alguns equips estrangers i espanyols de visita a Mallorca, com el Cardiff, el Wenpitc, el Samboya o la Unión Sportiva s'enfrontaren amb l'equip inquer.

Un altre fet fonamental per a la història del CE Constància i protagonitzat per Ferragut és que amb ell al capdavant el Club deixà d'entrenar i de jugar al camp del Blanquer, darrere del Claustre de Sant Domingo; en Marc va inaugurar el camp des Cós vora el carrer d'Esports, a on va jugar l'equip a partir d'aquell moment.

L'any 1929 Marc Ferragut es va integrar en l'assemblea del Comitè Balear de Futbol, com a vocal, actuant en nom del Constància.

I és que la tasca de Ferragut en el Constància no va ser només la d'entrenador. El juliol de 1930 es va elegir una nova Junta Directiva del Club. El president fou Bartomeu Payeras Ferrer, empresari inquer, i el vicepresident, Marc Ferragut. En el diari *Mundo Deportivo* de Barcelona se'n feien ressò i explicaven que "un nuevo consejo directivo del Constancia, cuya presidencia ocupa el prestigioso banquero de aquella importante localidad, señor Payeras Ferrer, está bien dispuesto a llevar a cabo una intensa campaña de reorganización con el fin de preparar un excelente equipo". I segueix informant el *Mundo Deportivo* que la Junta també havia elegit de nou entrenador "a su vicepresidente e inteligente aficionado señor Ferragut Fluxà".

La significació de Ferragut com a entrenador va més enllà de les dades esportives. Els equips de futbol són quelcom més que grups de jugadors que practiquen esport. Aquests estan envoltats d'un grup de seguidors; de fet el futbol, ben prest, va esdevenir un espectacle de masses i va assolir un significat social. Per això, a moltes regions i països els equips de futbol esdevingueren símbols de classe, de religió o de cultura.

El CE Constància havia sorgit d'una societat de socors mutus amb uns certs components de caràcter republicà i obrer, i en aquest ambient aparegué la figura de Marc Ferragut com a primer entrenador i la presència de diversos jugadors que, començada la Guerra Civil, foren represaliats per les autoritats feixistes pel seu marcat caràcter de membres de sindicats i partits que defensaven la classe obrera. I tot i que no es pot afirmar que el Constància fos només un equip amb seguidors amb caràcter socialista o anarquista, sí que es pot afirmar que era un equip molt proper al poble i als obrers de les fàbriques de la ciutat.

Marc Ferragut mai oblidaria aquells intensos anys esportius, ni deixaria d'estimar el seu Club, i s'informà sobre els resultats del seu CE Constància fins al darrer dia de la seva vida.

La implicació de Marc Ferragut amb l'equip del seu cor i de la seva ciutat no el va distreure de la seva trajectòria empresarial, i en aquells anys, després de la mort del seu conco, es va emancipar de Can Fluxà i el 1924 va decidir, juntament amb el seu pare i la seva mare, obrir un taller de calçat que fabricaria la marca Zeus, nom que li posà arran de les ensenyances sobre mitologia que havia rebut de mans del mestre Ventura. En aquesta fàbrica, que estava a la part de darrere de la casa dels seus pares, hi feien calçat anglès.

I la història es repetí, ja que va ser a la seva fàbrica a on Marc va conèixer la dona de la seva vida, na Francisca Bonafè, una obrera de la fàbrica, germana d'en Jaume, un jugador del Constància que també hi treballava, i amb la qual no tardà més de dos anys a casar-s'hi a Lluç, igual que després ho farien els seus amics Antoni Mateu i Maria Llobera. Marc i Francisca anaren a viure a la seva casa de casats: l'actual llibreria Espirafocs, que encara ara conserva molt del que fou la llar del jove matrimoni.

Marc Ferragut va ser regidor de l'Ajuntament de la II República d'Inca entre 1931 i 1936. Tots aquests anys va estar integrat en el grup de la majoria republicana i progressista. Va ser tinent de batle i va ostentar el càrrec de president de la Comissió de Cultura i de la Comissió de Sanitat en diferents anys.

Entre 1931 i 1933 l'activitat política de Marc Ferragut va ser considerable, en canvi els darrers anys com a regidor no varen ser tan participatius. Aquesta trajectòria és molt semblant a la del seu gran amic Antoni Mateu. Amb ell sempre va coincidir políticament, i fou el seu company més fidel en el consistori inquer.

Per no fer llarga la llista de les seves realitzacions, apuntaré que en els primers mesos de govern municipal Marc Ferragut va iniciar la reforma de l'escorxador i la peixateria municipals per dotar-los de millors condicions de salubritat. També va començar la construcció de clavegueres i va fer analitzar les aigües dels pous públics per reduir les malalties infeccioses. Fou el primer a reclamar a Antoni Mateu que fes construir un institut d'ensenyament secundari a Inca, i es va preocupar per la millora del pla urbanístic local. A tot això, hi hem d'afegir que va abanderar la separació entre l'Església i el govern per assolir una societat més plural i laica.

El republicanisme de Marc Ferragut s'ha d'entendre com un intent personal per modernitzar Inca i posar-la a l'altura d'altres ciutats europees, per desfer-se de tot allò que no permetia fer de la societat inquera una societat més lliure. Ideològicament tenia una visió molt personal de la política i de la gestió pública. Les seves idees eren molt semblants a les d'Antoni Mateu, que, segurament, va ser qui el va posar en contacte amb partits republicans locals en els quals s'integraven figures tan destacades com Emili Darder a Mallorca. Marc Ferragut seria un altre exemple d'aquells empresaris mallorquins que fins a l'any 1936 estigueren a prop dels intents de transformació econòmica i social de Mallorca des de l'opció republicana.

Això no és estrany, ja que Marc Ferragut provenia d'una tradició política inquera que des de 1868 havia donat suport a la modernització i la democratització de la ciutat des dels principis republicans, sempre molt crítics amb el caciquisme local. La família Ferragut Fluxà havia estat propera a aquest corrent polític, ja que alguns familiars havien format part del Comitè Republicà local des de finals del segle XIX i eren membres de la Junta Directiva de la Constància. A més, la seva gran amistat amb Antoni Mateu, des de ben jove, fiançà tot aquest món ideològic en el seu tarannà polític.

Un exemple especial d'aquest tarannà modernitzador al qual cal en aquest moment fer menció és allò que en certa manera, segurament de manera inconscient, fou el precursor en petit format del que uns 30 anys més tard seria l'obra més important de Marc Ferragut. La construcció de l'edifici modern de quatre plantes Es Mercantil a l'any 1935, sota la promoció d'un grup de vuit empresaris sabaters, entre els quals destacà Marc Ferragut, esdevingué un

projecte social que, lluny de ser una cafeteria, es projectà com a sala de bar, cinema, sala de ball, sales de reunions i llocs per fer petits concerts, dissenyat en un estil racionalista, a l'avantguarda d'aquell moment.

Com explica el setmanari *La Ciudad*, el 16 de desembre de 1935: "...Da gusto hablar con el Sr. Ferragut. Es un hombre culto, animoso. Su sólido optimismo se contagia y su voz es potente, franca, decidida. Él, buen guía, nos lleva de la mano de ese sueño maravilloso, muy próximo a transformarse en realidad viva, de lo que será el Café Mercantil. Oigamosle:

–Hemos procurado –dice el Sr. Ferragut– que todo el local forme un conjunto armónico, de línea moderna y sobria. Se han evitado los pequeños detalles propios de los saloncillos provincianos, para convertir al Café en algo serio, estilizado y elegante”.

Per tant, hem de considerar Marc Ferragut com un inquer que, des del republicanisme propi de principis del segle XX, va voler modernitzar Inca i apropar-la a un prototipus de societat lliure i democràtica, sempre a favor de la millora educativa, de la sanitat i d'una societat més moderna, europea, plural i laica.

A l'inici de l'estiu de 1936 Ferragut decidí viatjar al nord d'Espanya per obrir nous mercats per a la marca Zeus. En aquesta ocasió emprengué la missió comercial amb Miquel Sanz, el seu cunyat, casat amb Francisca Ferragut i que treballava de representant de calçat. Els acompanyava en Joan Prats Janer de Can Masseta, fent de comptable, d'home de confiança i de xofer del Ford de 8 cilindres amb el qual afrontaven l'expedició a la Península, ja que havien decidit anar-hi amb cotxe, portant les sabates a vendre de mostra.

L'esclat de la guerra els va agafar a Astúries, i aquell fatídic dia de juliol s'aixecaren amb el renou d'una forta explosió de bomba que havia destruït l'Ajuntament de Gijón. Anaren a cercar el cotxe, que es van trobar requisat, i així va començar el que seria un viatge llarg i molt dur a peu i entre tirotejos per tornar a Mallorca. Durant mesos els tres companys intentaren creuar la Península, arribant fins i tot a entrar i tornar a sortir de França, i s'aturaren finalment a València, on es refugiaren a una finca propietat de familiars de Miquel Sanz. Fou allà on se separaren. Miquel Sanz quedà a casa dels seus familiars, durant el temps que duraria la guerra. En canvi Marc Ferragut necessitava tornar a Mallorca fos com fos. Li hi esperava la dona, que havia deixat en un estat avançat d'embaràs quan partí de viatge, i l'apressava l'angoixa de saber com estaria ella i el seu fill. Així Marc decidí seguir el viatge amb en Masseta des de València a Menorca, passant per Barcelona i amb la intenció d'arribar des d'allà a la badia d'Alcúdia.

Arribats a Menorca i després de passar un breu temps a casa d'una tia seva, Marc Ferragut i en Masseta decidiren partir en companyia d'un guàrdia civil que també volia creuar a Mallorca, i aconseguiren sortir en llaüt. La travessia fou dura

i fosca, però no menys que l'arribada a la costa d'Artà, davant del cap de Ferrutx, a on els reberen a trets. El pescador que conduïa el llaüt s'espantà i tornà enrere, així que Marc, qui sols volia tornar a ca seva, es tirà a la mar, seguit del guàrdia civil i d'en Masseta, tot i que encara els disparaven. A la platja foren detinguts, i en un acte heroic que defineix la grandesa de Marc Ferragut, aquest intentà protegir en Masseta, insistint davant de les autoritats franquistes que qui era el polític era ell i que en Masseta era un simple empleat de la seva empresa a qui havien de deixar lliure.

Els apressaren i dugueren a Inca, on Marc Ferragut va poder passar la nit a ca seva, abraçat a la seva dona i podent esguardar a la fi a qui anhelava tant conèixer, el seu fill, Rafel Ferragut. L'alegria durà poc, ja que l'endemà fou conduït a Sant Domingo i d'allà a Can Mir, d'on sortiria i entraria diverses vegades i sense treva, durant els anys vinents.

Permeteu-me que aquí us llegeixi fragments d'algunes de les cartes que s'escrivien na Maria Llobera i n'Antoni Mateu, i que testimonien no sols la gran amistat que unia les dues parelles, sinó també el relat. Els fragments són trets del llibre de l'historiador Miquel Pieras *Diari i epistolari (1936-1937) d'Antoni Mateu Ferrer, batle republicà d'Inca*.

De Maria Llobera Caldentey a Antoni Mateu Ferrer; Vapor *Jaume I*. Port de Palma.

Data: no s'especifica (podria ser cap al 2 de setembre de 1936)

"Estimado Antonio: hoy hemos recibido la tuya de la cual estamos contentísimos siempre que sean noticias tuyas. Procura escribirme cada día...

Referente a Marcos no se sabe nada desde hace más de un mes que se anunció por la radio diciendo que estaba bien y que se encontraba en Santander y su esposa está bastante triste. Ella viene a verme algún día y nos animamos una con otra. Hasta el octubre no espera la criatura ...".

De Maria Llobera Caldentey a Antoni Mateu Ferrer

Data: 10 de setembre de 1936

"[...] Supongo recibiste una postal con fecha del 8 que te decía lo de Marcos. Ayer supo noticias por radio que se encontraba en Benamil, en la finca de su cuñado. Están sin novedad".

D'Antoni Mateu Ferrer a Maria Llobera Caldentey; Carrer de Jesús, 30, Inca

Data: 12 de setembre de 1936

"[...] Enhorabuena por lo de Marcos. Saluda a su familia y a Francisca".

De Maria Llobera Caldentey a Antoni Mateu Ferrer

Data: no s'especifica (podria ser la segona setmana d'octubre de 1936)

"Francisca de Marcos te saluda. Este mes espera el chico. Creo que le irá bien. Está en casa de sus suegros y la cuidan bien. [...]"

De Maria Llobera Caldentey a Antoni Mateu Ferrer
Data: 28 d'octubre de 1936

"[...] Ayer vino la mujer de Marcos. De cada día espera el chico (sic). Está bastante disgustada porque hace ya 20 días que no sabe nada de su esposo".

De Maria Llobera Caldentey a Antonio Mateu Ferrer; Presó-magatzem Can Mir, Palma
Data: 1 de novembre de 1936

" [...] La mujer de Marcos, ahora mismo me dan la noticia, ha tenido un niño. Están contentísimos. De Marcos hace ya un mes que no saben nada".

De Maria Llobera Caldentey a Antoni Mateu Ferrer; Presó-magatzem Can Mir, Palma
Data: 8 de novembre de 1936

"Querido Antonio: Hoy he recibido tu postal. (...) Francisca de Marcos te saluda. Tiene un niño estupendo y también ha sabido de Marcos, que está bueno".

D'Antoni Mateu Ferrer a Maria Llobera de Mateu; Jesús, 30, Inca
Data: 13 de febrer de 1937

"Querida María: Tengo tu postal del 9. (...) He sabido que Marcos está en casa, enhorabuena".

Marc va ser processat per auxili a la rebel·lió, causa per la qual en aquell moment es condemnava a mort, però el seu advocat, un lletrat defensor jove, amb la carrera acabada feia poc, anà a Burgos per intercedir i aconseguir l'indult de la pena de mort. Al judici l'acompanyà el seu amic fidel, en Masseta.

Acabada la guerra, Marc Ferragut tornà a Inca per refer la seva vida i tornar a viure a la seva ciutat, reprenent la seva activitat empresarial al sector sabater, però tengué moltes dificultats per obtenir matèries primeres i soles per al seu taller.

Tot i això, seguí treballant per Inca, com anys més tard fent construir l'edifici de Mare Nostrum a la plaça d'Antoni Fluxà d'Inca, fomentant la construcció d'habitatges nous i sobre tot allò que sempre havia volgut veure fet una realitat: una escola d'arts i oficis de gran qualitat, allò que avui dia anomenam un centre de formació professional. Així Ferragut cedí uns terrenys de la seva propietat a l'Ajuntament d'Inca, perquè allà es pogués construir l'edifici. És allò que avui dia és del CEPA Borja Moll i el CEP.

Entrevista publicada al setmanari *Dijous* de 16 de novembre de 1978: "La fábrica de curtidos la vendí, pero los solares los cedí para una escuela de aprendizaje. Una vez cedidos los solares yo y el inspector provincial, Don Juan Taix Planas, nos dirigimos a Madrid a gestionar su construcción, nuestra idea fue aceptada y se procedió a su construcción".

Marc Ferragut visqué a Inca fins al 1943 i llavors partí per viure a Palma, desalenat de la manca d'encàrrecs que rebia i de la vida difícil per a ell i la seva família a Inca a causa de l'ambient repressiu de la dictadura.

En aquella època escrigué *Atlas de zapatería* com a aportació per a la millora de la producció del calçat de qualitat.

Després d'haver partit a Palma, seguia venint a Inca a ca seva, al carrer del Bisbe Llompart, casa que conservà malgrat no viure-hi i on disposava d'una gran biblioteca.

Tot i que Marc Ferragut havia partit a Palma per viure tranquil i gaudir de la seva família, sempre seguí assistint regularment a diferents esdeveniments culturals, especialment als concerts de l'Orquestra Simfònica de Mallorca al Teatre Principal. Ferragut no hauria estat Ferragut si no hagués seguit sent actiu i impulsiu, i així es va incorporar a la Junta de l'Orquestra, i es convertí no només en un dels seus membres més actius, sinó en la mà dreta del famós director coreà Eaktay Ahn.

Entre 1952 i 1954, per motius d'un viatge comercial a Londres, va visitar la famosíssima sala de concerts Royal Festival Hall, acabada d'inaugurar l'any 1951. Aquella sala havia estat dissenyada segons criteris acústics i concebuda exclusivament per a concerts simfònics, és a dir, sense la usual caixa d'escenari o *stage house* que caracteritza i defineix els teatres d'òpera. Aquest descobriment d'una nova tipologia de teatre, amb una acústica i visibilitat de l'escenari molt més perfeccionada, va deixar profundament impressionat Ferragut.

Així va prendre dins ell la ferma convicció de fer alguna cosa semblant a Mallorca. Encara a Londres, va enviar una postal amb la foto de la sala anglesa al seu amic Andreu Bordoy, propietari de la Sala Augusta, escrivint-li que se n'hauria de fer un d'igual a Palma.

Citant la revista *Ritmo*: "De tornada a Mallorca, la idea d'un gran teatre a Palma es converteix progressivament en la il·luminada obsessió de Ferragut. Una vegada perfilada la idea, ofereix el seu projecte a institucions oficials (locals i estatals), a entitats públiques i privades, a persones rellevants del món financer, etc., perquè, conjuminant esforços, i, sobretot, suport econòmic, pogués dur-se a terme la seva realització. La resposta va ser negativa, però Ferragut no es va descoratjar i, quedant-se completament sol, decidí emprendre l'obra.

En uns terrenys que havien estat cedits per la Junta d'Obres del Port a l'Ajuntament de Palma, Marc Ferragut, després d'haver-los aconseguit en una subhasta pública, decideix fer realitat el gran somni de la seva vida.

L'emplaçament de l'Auditòrium és envejable, ja que es troba situat en el mateix Passeig Marítim de la ciutat, contemplant la bella badia de Palma. A principis de l'any 1967, comencen les obres.

La característica de l'últim projecte –tres van ser els projectes realitzats– va ser aglutinar en un mateix complex tota classe d'activitats escèniques, musicals i teatrals (concerts simfònics, de música de cambra, recitals, ballet, sarsuela, òpera, teatre...) i tot tipus de convencions i congressos. Així, l'Auditòrium de Palma es va convertir en el primer i, fins ara, únic *multipurpose Auditorium* d'Espanya.

Aquest gran complex artístic pot ser considerat com una autèntica 'Catedral de la música i de l'art'. Ara bé, si la versatilitat i plurifuncionalitat de l'Auditòrium són ja un dels assoliments arquitectònics i artístics més rellevants i originals, les òptimes i immillorables condicions acústiques de la Sala Magna constitueixen l'aportació més transcendental com a marc extraordinari per a l'audició musical. La preocupació per l'acústica es va convertir des d'un principi en l'objectiu prioritari de tota la construcció, de tal manera que va condicionar l'estructura interior i exterior de tot el conjunt. A causa de raons d'ordre tècnic i econòmic, l'atenció per un estil arquitectònic determinat va ser un tema secundari en els plans de Ferragut. El que realment interessava era aconseguir una arquitectura funcional, senzilla i adaptada a fins exclusivament acústics. Per tot això, l'Auditòrium és un edifici exemplar quant a sinceritat arquitectònica, no preocupant els elements externs o de façana; sinó les condicions intrínseques per a una bona i còmoda realització musical o escènica, així com una completa recepció acústica i perspectiva visual des de qualsevol localitat de l'ampli aforament. Vet aquí, entre d'altres, la grandesa de l'Auditòrium i el mèrit de Marc Ferragut i també del seu fill Rafel, qui compartí aquesta llarga aventura que amb els anys desembocaria en la creació del primer i d'un dels millors auditoris d'Espanya i d'Europa."

Novament, citant la revista *Ritmo*: "A la fi, després d'anys de treball, d'inversió financera, d'il·lusió creadora... Marc Ferragut, per sobre de mesquineses i solituds, va fer realitat el gran somni de la seva vida: la nit del 3 de setembre de 1969, el mític director Herbert von Karajan, al capdavant de l'Orquestra Filharmònica de Berlín, inaugurava l'Auditòrium de Palma amb una audició memorable que passarà als annals de la nostra Història de la Música. Durant aquests anys d'activitat ininterrompuda, i malgrat els grans costos de desplaçaments que ocasiona la insularitat, es pot dir que una selecció dels millors intèrprets i de les millors agrupacions del món han desfilat per l'escenari de l'Auditòrium. Com a exemple basta citar: Orquestra Filharmònica de Berlín, Orquestra Filharmònica de Viena, Orquestra Filharmònica de Los Angeles, Orquestra Filharmònica de París, The Academy of St. Martin-in-the Fields, Orquestra Simfònica Nacional de la URSS...; Ballet de Kirov; Escolania de

Montserrat; Opera Nacional de Bulgària, Gran Teatre d'Òpera de Magúncia; I Musici, English Chamber Orchestra; Narciso Yepes, Claudio Arrau, A. Rubinstein, A. Weissemberg, M. Caballé, A. Kraus, Herbert von Karajan, K. Böhm, D. Barenboim, com també actuacions de les figures més importants de les diferents modalitats de la música lleugera actual.”

Milers de concerts i recitals, un sens fi de convencions i congressos, funcions teatrals, etc., és el balanç de l'encertadíssima gestió i dedicació de Marc Ferragut, qui ha aconseguit el miracle d'oferir al públic mallorquí manifestacions artístiques de primera categoria i per a tots els gustos, i que l'any passat compliren el seu 50è aniversari.

Aquests, juntament amb tota la seva trajectòria, que humilment he intentat resumir, han fet a Marc Ferragut mereixedor dels següents premis i distincions:

1969: Medalla d'Or Ajuntament de Palma.

1970: Siurell de Plata d'Última Hora.

1981: Membre d'Honor al Patronat d'Orquestra Simfònica Ciutat de Palma.

1983: L'Orquestra de Cambra Serenata of London ret homenatge a Marc Ferragut

1984: Inauguració, davant l'Auditori, del monument *Mallorca a Marc Ferragut*, obra per subscripció popular.

1994: Carrer dedicat a Inca.

2005: Premi Ramon Llull a títol pòstum.

2020: Fill Il·lustre ciutat d'Inca?

Per tant, distingits regidors i regidores d'aquest consistori, crec que ha arribat el moment, salvant la distància cronològica i des de la maduresa que un estat social i democràtic de dret ens atorga, de fer justícia al nostre ciutadà.

Tornant a l'inici d'aquesta ponència:

L'article 14 del capítol II del Reglament de protocol, honors, distincions i premis de l'Ajuntament d'Inca diu: "El major honor i distinció serà la proclamació de Fill o Filla Il·lustre. Per a la proclamació de Fill o Filla Il·lustre s'haurà de tramitar l'expedient corresponent en el qual s'haurà d'acreditar que la persona proposada, a més d'haver nascut a Inca, ha desenvolupat, en qualsevol aspecte de l'activitat humana, una tasca exemplar i poc comuna; o també ha realitzat una tasca de les mateixes característiques per Inca o al servei d'Inca, en qualsevol aspecte de la vida ciutadana."»

La Sra. Weber es dirigeix a la resta de regidors perquè Inca aixequi a la categoria de FILL IL·LUSTRE la figura i personalitat de Marc Ferragut Fluxà, indicant que ho demana en aquesta acte com a ponent instructora.

Una vegada finalitzada la intervenció de la ponent, el Sr. Batle dona la paraula al Senyor Fiscal, el Sr. Oriol.

Intervé el Sr. Oriol, qui dona lectura al seu informe com a fiscal en l'expedient:

«Després de realitzar les comprovacions en diverses reunions amb l'historiador Miquel Pieres, com a fiscal de l'expedient en qüestió es veu amb la potestat i la seguretat de poder verificar que tots els documents i dades en les quals es basa la ponent en el seu document han seguit tot el procés tant d'investigació i recopilació de dades, així com també les pautes establertes adients i, per tant, tenen totes les garanties de veracitat absoluta.

En la mateixa ponència podem prendre consciència de la grandesa i gran versatilitat de *don* Marc Ferragut, i és que es fa difícil que una mateixa persona pugui destacar de la forma que ho feia en àmbits tan diferents i diversos. Només llegint la ponència ens podem adonar fàcilment de la persona extraordinària que va ser aquest inquer.

Aquest humil fiscal pensa que *don* Marc Ferragut Fluxà i la seva història seran ja sempre patrimoni de la nostra estimada ciutat d'Inca. Per destacar algunes de les grans fites aconseguides i entendre com es poden fer tantes coses i destacar tant en totes, hem de tenir clar que estam davant una intel·ligència suprema, només cal recordar que Marc a la seva infantesa realitzava i assolía coneixements acadèmicament superiors, amb la dificultat que això suposa, amb certa facilitat.

Com hem vist també a la ponència, va destacar en la seva carrera cultural i sobretot musical, liderant un projecte que encara a dia d'avui és un orgull per a tots i totes, com va ser "s'Auditori".

Molt important és recordar també que havia destacat en el seu pas per la política, es considera que Marc Ferragut era un avançat al seu temps, i és un orgull per a qualsevol ciutadà inquer recordar que sempre va lluitar pels drets socials, la prosperitat econòmica, i la cultura i l'esport de la nostra ciutat.

També com ja sabíem molts va destacar en la seva carrera esportiva com a entrenador del CE Constància, aconseguint dues fites històriques: una, ser l'entrenador que més temporades ha dirigit el primer equip del Constància, i l'altra –i per a mi la més important–, ser l'entrenador que més vegades ha guanyat als nostres amics, però màxims rivals esportius, del Reial Mallorca.

Per tant, per tot el que hem indicat, després de comprovar que tot el que ha exposat la ponent, la tinenta de batle de Cultura i Educació, la companya Alice Weber, s'ha verificat amb el màxim rigor professional per l'historiador inquer Miquel Pieras, és d'absoluta justícia i un gran honor per a la nostra ciutat proclamar i acollir *don* Marc Ferragut Fluxà com a Fill Il·lustre d'Inca.»

Intervé el Sr. Félix Sánchez. Des del seu grup vol donar l'enhonor a la família. Desitgen que gaudeixin d'aquest gran moment, dels sentiments, de records que segurament els hi produeixen i simplement desitjar-los moltes felicitats.

Intervé el Sr. Àngel García. Vol manifestar la seva enhorabona a tota la família Ferragut i Sanz Ferragut també. Després d'escoltar les paraules de la regidoraponent i del regidor fiscal poc queda a afegir. Per aquest motiu que han dit i d'altres que per coneixement directe pot tenir, vol anunciar que el vot del grup municipal d'Independents d'Inca serà favorable en aquesta proclamació de Fill Il·lustre.

Intervé el Sr. Pol. Des del grup municipal de Vox d'Inca volen desitjar l'enhorabona a la família, que siguin molt més anys reconeguts, que la seva trajectòria es pugui seguir a través del seu pare i padrí, i com a inquer i persona que ha estat dins el món del calçat i també dins la cultura de fa molt d'anys aquí a la ciutat. Recorda coses i activitats que es varen dur a terme aquí a Inca i, com no pot ser d'altra manera, des del seu grup volen agrair l'ajuda que sempre els ha donat la seva família. Conclou que votaran a favor de nomenar Fill Il·lustre el Senyor Marc Ferragut.

Intervé el Sr. Ferrà. Vol donar l'enhorabona a aquest inquer il·lustre que tenen, com ha dit la regidora no hi ha cap guardó superior a aquest, així que, si no n'inventen un altre de nou, han quedat aquí amb Fill Il·lustre, però dona enhorabona i moltes gràcies.

Intervé el Sr. Andrés Sánchez. Vol donar l'enhorabona a la família i manifesta que el seu vot serà favorable.

Intervé la Sra. Inés Vallés. Manifesta que des del grup municipal d'Unidas Podemos estan molt orgullosos de poder participar a donar el màxim guardó que poden donar a la seva ciutat a una persona que va contribuir amb tots els aspectes d'Inca. No poden estar més d'acord a lluitar pels mateixos ideals com han estat l'educació, la laïcitat, separar Església i Estat, aquella part de republicanisme que també comparteixen, i sobretot en temps tan difícils com els que li varen tocar defensar-lo. Expressa la seva més sincera enhorabona.

Intervé el Sr. Batle. Es dirigeix a tots, a la ponent, al fiscal. Explica que, vistes les intervencions de tots els portaveus dels grups municipals representats en aquesta sessió plenària, que conformen el consistori d'Inca, els faria la proposta –vist que tothom hi ha donat el seu vot favorable– que aquesta proclamació de Fill Il·lustre del Sr. Marc Ferragut Fluxà fos per assentiment de tots els presents.

Una vegada finalitzades totes les intervencions dels portaveus se sotmet a votació la Proposta de la Batlia i n'esdevé el següent resultat: unanimitat (21).

Atès el resultat de la votació, es declara aprovada la Proposta.

Finalitzades les votacions, el Sr. Rafel Ferragut vol dir unes paraules de gratitud al Sr. Batle per la iniciativa de poder dur endavant aquest nomenament. Així mateix, vol agrair a la regidora de Cultura, la Sra. Alice Weber, la feina que ha duit a terme, perquè la veritat és que el seu pare hi va posar la vida i la Sra. Weber hi

ha posat la llegenda.

Manifesta el seu agraïment a tots els regidors que aquí representen a totes les posicions polítiques, remarca que el seu pare és aquí per totes les distintes ideologies, la qual cosa considera important, perquè el seu pare en realitat va ser un europeista i el que volia era modernitzar Espanya. El seu pare pensava sempre, com Ortega i Gasset, que Espanya era el problema i que Europa era la solució. Expressa que està molt content d'estar aquí perquè ell va viure a Inca durant els set primers anys de la seva vida, però mai havia estat en aquesta habitació. Explica que per a ell es pareix a una plaça de toros, on el seu pare va torejar durant cinc anys. No sap si va fer de torero, però segur que va fer de *rejoneador* o de banderiller, o de mosso de quadra, però la veritat és que va estar aquí cinc anys lluitant pel seu poble de totes les formes possibles. Li resulten molt familiars totes les fotografies que pengen d'aquest saló perquè totes estan relacionades amb el seu pare, ho troba curiós. *Dona Severa* va ser la professora de les seves ties, de les germanes del seu pare. *Don Antoni Fluxà* va ser el concho del seu pare, era el germà de la seva padrina, i va ser ell, que ja té un monument a Inca, qui va participar a la darrera guerra carlista i qui el va incloure dins el pensament de la família, en el sentit que el seu pare era el més gran de tots els nebots que tenia i dels fills; se l'enduia a passejar a una finqueta que tenien, li contava la història de la guerra carlista perquè ell va néixer a l'any 1852 i va participar a la guerra carlista –creu que era de l'any 72-73, la darrera que hi ha haver–, i va tenir la desgràcia que el varen ferir, va caure i va estar un parell d'hores que no es podia moure; el varen ferir a una cama, fins que va passar un altre soldat que era del seu grup i el va reconèixer perquè era d'Inca, el va ajudar i el va dur al poblet que hi havia per allà devora i el va salvar. Comenta que era un home que no era polític, sota cap concepte, però que havia sofert la guerra carlista, i va ser el qui va dur la mentalitat dins la família, perquè deia que estava bé que hi hagués hagut una guerra carlista entre una neboda i el seu concho, però després d'una guerra el que haurien d'haver la família reial era fer un cara o creu i veure qui sortia guanyant. Opina que la veritat és que no hi havia dret que s'ordenassin tantes guerres carlistes, que varen durar pràcticament 50 anys i varen trastocar el desenvolupament industrial d'Espanya i en tots els sentits (no es pot transcriure part de la intervenció per problemes tècnics)... la guerra republicana. Parla d'alguns fills il·lustres els retrats dels quals es troben presents a la sala, aquest altre batle del temps de la República va ser íntim amic seu durant tota la vida i aquí a la dreta està *don Antoni Torrandell*, que vivia a França quan el seu pare va anar a París i que amb la seva dona el varen dur en el grans concerts i a l'òpera de París, li va donar donar a conèixer la cultura i va ser qui el va aficionar a la música, i varen ser possiblement els mentors (no es pot transcriure part de la intervenció per problemes tècnics) que després es va fer. Així que se sent com si estigués a casa seva.

Intervé el Sr. Batle. Comenta que per tancar aquest Ple vol tenir unes paraules per als Senyors Regidors i Regidores, el Sr. Gabriel Pieras, cronista oficial de la ciutat, la Senyora Ponent, el Senyor Fiscal, els membres del Club Esportiu Constància, el president de l'Harpa d'Inca Domingo Mestre, amics i amigues

El d'avui és un d'aquests actes que contribueixen a fer poble, a fer ciutat, no hi ha major honor que la distinció com a Fill Il·lustre al teu poble. Un reconeixement que pretén posar en relleu la figura d'aquelles persones que amb la seva trajectòria han deixat petjada dins la nostra societat. El nomenament com a Fill Il·lustre de la ciutat d'Inca del Sr. Marc Ferragut Fluxà suposa fer una passa més en el seu arrelat històric col·lectiu. Un relat ple d'inqueres i inquers que amb la seva contribució a àmbits diversos possibilitaren precisament que la societat inquera de les generacions dels seus pares i padrins avançàs en una modernització sense precedents, que va permetre que la ciutat fos capdavantera a la indústria sabatera. Com bé ha explicat la Sra. Ponent, la figura del Sr. Marc Ferragut Fluxà abraça els àmbits més lligats a la idiosincràsia inquera. El Sr. Marc Ferragut va ser una persona emprenedora amb unes idees valentes i amb una visió de la vida que de ben segur era avançada al temps d'aquella època. El seu esperit modernitzador i els seus valors humans tenyiren tots i cada un dels seus projectes, fins al punt d'atorgar-li un segell personal que els donava serietat, rigorositat i prestigi. Segurament, més enllà del seu projecte familiar, el més rellevant fos el de fer possible que Mallorca pogués comptar amb una infraestructura cultural referent a l'àmbit europeu. L'Auditori de Palma va ser el primer d'Espanya, i és encara avui un dels principals espais de l'escena artística internacional. Amb aquest ambiciós projecte el Sr. Marc Ferragut Fluxà va demostrar una vegada més la seva capacitat de persuasió, una aposta valenta, estudiada i ben plantejada que sens dubtes és un del principals llegats que avui a dia gestiona tant d'èxit al seu fill, el Sr. Rafel Ferragut, Premi Dijous Bo 2019, i als seus néts aquí presents. L'acte d'avui pretén escriure una passa més a la memòria del Sr. Marc Ferragut Fluxà i reconèixer amb tots els honors la importància del seu llegat a l'hora de consolidar una manera de fer poble. Ell practicava l'associacionisme d'una manera activa, implicant-se amb projectes esportius com el del Club Esportiu Constància; culturals, com el de l'Orquestra Simfònica a Mallorca; o polítics, sent regidor d'aquest ajuntament durant la Segona República. I si hi ha un tret que encara avui caracteritza l'esperit inquer, es reproduïa amb freqüència en la persona Marc Ferragut Fluxà i era precisament la seva capacitat emprenedora, comerciant i en constant evolució per adaptar-se a una vida amb grans oportunitats empresarials, però també amb moltes incerteses polítiques que propiciaven que els principis bàsics de l'estat del benestar fossin una lluita constant per refermar-los.

Els seus valors progressistes impregnaren un recorregut vital per múltiples facetes. La seva manera d'entendre la vida i en un context històric de molta tensió i injustícies el dugueren a viure moments molt complicats. Avui des d'una posició història privilegiada tenen la capacitat de posar en relleu la vida del Senyor Marc Ferragut Fluxà. En tots els seus èxits i alguna ensopegada pròpia de qui constantment fa passes, la seva trajectòria reflecteix de manera clara que el progrés mai no avança en línia recta. Sempre hi haurà alts i baixos, i històricament sempre s'ha demostrat que no només se superen amb constància, amb solidaritat, amb empatia, i amb la certesa que els valors democràtics sempre acaben vençant. Inca té molt a agrair al Sr. Marc Ferragut Fluxà, la seva

contribució desinteressada a la cultura inquera va ser majúscula, la seva aposta empresarial fou referent arreu de l'illa i el seu estimat Club Constància encara avui li guarda un lloc de privilegi dins la seva història. El pas del temps fa que tenguem una millor perspectiva de les coses, avui tenim més elements de valor per valorar l'enorme personalitat del Sr. Marc Ferragut Fluxà, i situar la seva figura al lloc que mereix.

Inca comptarà des d'avui amb un nou Fill Il·lustre i com a batle d'Inca és un autèntic orgull veure que tots els grups polítics donen suport a aquesta distinció honorífica. És per això que vol subratllar la capacitat d'arribar a acords i d'avançar per construir una societat millor entre tots. Més encara en aquest temps, en què el diàleg i el consens són més necessaris que mai.

El Sr. Batle dona les gràcies a tots i a totes pel seu compromís, a la família Ferragut, a la ciutat d'Inca, per mantenir viu el llegat d'aquest Fill Il·lustre que a partir d'avui té la ciutat d'Inca, que és el Sr. Marc Ferragut Fluxà.

I, sense més assumptes per tractar, el Sr. Batle aixeca la sessió quan són les vint hores i quaranta-cinc minuts (20.45 h) del dia 27 de juliol de 2020, de la qual s'estén la present acta, que jo, el secretari accidental, certifico.

DOCUMENT SIGNAT ELECTRÒNICAMENT

